

ченъ за приѣмъ на посланницы-тъ, Иродъ, во великолѣпно царско украшеніе, гы приель, сѣдеши на возвышено мѣсто, и говорилъ имъ рѣчь. Всичкы, что были тамъ, говорили: „това е Богъ, а не чловѣкъ!“ Таа леств, която бы трѣбвало да си почете за богохуленіе, была твърдѣ пріятна на Ирода. Но Ангелъ Господень поразилъ тоя тщеславенъ чловѣкъ, който не искалъ да воздаде хвалъ на Бога: Иродъ станжлъ ястне на червие-то, доклѣ былъ още живъ, и на скоро умрѣлъ.

ГЛАВА СѢІІІ.

РАСПРОСТРАНЕНІЕ НА ВѢРЖ-ТЖ ХРИСТІАНСКЖ.

Апостолы-тъ проповѣдали Евангеліе-то во всичкы-тъ извѣстны въ онова время страны. Всѣкий отъ нихъ со святыи си животъ, съ творимы-тъ чудеса, съ мѣченія-та, които прѣ-търпѣвалъ, а на послѣдѣкъ и со самж-тж смърть засвидѣтел-ствовалъ истинж-тж на ученіе-то Христово. Святыи Іаковъ, първыи Епископъ Іерусалимскый, останжлъ въ Іерусалимъ. Святыи Іоаннъ проповѣдалъ въ Малж Азіѣж и въ Ефесъ, живѣлъ до глѣбож старость. Святыи Павелъ, причисленный такожде въ лика на Апостолы-тъ, былъ исполненъ съ пламенно усердіе за распространеніе-то на Слово-то Божіе и съ живж вѣрж въ Іисуса Христа и провождалъ почти всичкый си животъ въ пѣтешествія. Той благовѣствовалъ Евангеліе-то, училъ на благочестіе и основувалъ църквы въ Сиріѣж, Малж Азіѣж, Македоніѣж, Гръціѣж, Илиріѣж, а на послѣдѣкъ достигнжлъ въ Римъ, гдѣ дошжлъ и Апостолъ Петръ. Изъ Римъ Святыи Петръ испратилъ ученика си, Святаго Марка, да основе църквж въ Александріѣж.

По старинно прѣданіе е извѣстно, че Святыи Апостолъ Андрей, първыи ученикъ, повыканъ отъ Іисуса Христа, а за-това и нареченый Первозванъ, проповѣдувалъ Евангеліе-то при Черно Море и въ Скъѣѣж.